

U s t a w a

z dnia 21 stycznia 1921 r.

**w przedmiocie zmiany ustawy o opłatach świadków i znawców
w byłej dzielnicy pruskiej.**

Art. 1. Niemiecką ustawę o opłatach świadków i znawców, z dnia 30 czerwca 1878 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy str. 173) w brzmieniu ustawy z dnia 10 czerwca 1914 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy str. 214) zmienia się w następujący sposób:

- a) w § 2 ust. 1 wyrazy: „dwudziestu fenigów do jednej marki pięćdziesięciu fenigów” zastępuje się wyrazami: „jednej do dziesięciu marek”,
- b) w § 3 ust. 1 wyrazy: „trzy” względnie „sześć” zastępuje się wyrazami: „sześć” względnie „dwadzieścia cztery”,

№ 13.

Dziennik Ustaw. Poz. 74

189

- c) w § 7 zdanie 2 wyraz: „dziesięć” zastępuje się wyrazem „pięćdziesiąt”,
- d) w § 8 wyrazy: „siedm i pół marki” i „cztery i pół marki” zastępuje się wyrazami: „trzydzieści marek” i „piętnaście marek”.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie dnia 1 marca 1921 r.

Ministra byłej Dzielnicy Pruskiej upoważnia się, aby tekst ustawy o opłatach świadków i znawców z uwzględnieniem zmian, zawartych w art. 1 niniejszej ustawy, ogłosił pod datą niniejszej ustawy; zarazem upoważnia się go do wydania rozporządzenia o obliczaniu opłat świadków i znawców.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski